

РЕШЕНИЕ

№ 10285

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **971** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба Вх. № 751/09.01.2024г. по описа на АССГ, на Й. В. Й., чрез процесуален представител адв. К. Ч., срещу Заповед № 8121К-15350/21.12.2023г. на Министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 204, т.1, чл. 197, ал.1, т.6, чл. 194, ал.2, т.1, пр. 1 и 2, т.3 и т.4, чл. 203, ал.1, т.5, т.7, пр. 2, алт. 2 и т.13 от ЗМВР и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение в МВР. Жалбоподателя оспорва законосъобразността на уволнението, като иска от съда отмяна на оспорената заповед. Твърди се, че в хода на дисциплинарното производство са допуснати редица съществени нарушения на процедурата по налагане на дисциплинарно наказание. Оспорената заповед е издадена при неспазване на установената форма - няма точно изложение на мотивите, обусловили решението на дисциплинарно-наказващия орган. Последният се е позовал единствено на сведения, дадени от други служители на СДВР. Дисциплинарно-наказващия орган е разгледал и обсъдил само малка част от събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства, като е игнорирал друга съществена част. Инвокирани са доводи, че заповедта е издадена в противоречие с разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, която задължава органа по назначаването, при определяне вида и размера на дисциплинарното наказание да се вземе предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вина и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Твърди се, че изводите на ДНО, са необосновани и недоказани, както по отношение твърдението за това, че лицето не е

ходило на работа, на посочените две последователни процесни дати, така и по отношение на осъществявания от него контрол, доколкото задължение за такъв контрол имат други лица. По отношение на извършваните корекции, е презюмирано, че същите са извършвани със знанието и съгласието на жалбоподателя, което е прието като деяние, с което лицето е „използвало служебното си положение за...облага на трети лица“, която квалификация, изобщо не съответства на фактическите установявания в хода на дисциплинарното производство. а да отмени като незаконосъобразна оспорената заповед.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят лично и чрез процесуалния си представител адв. Ч. поддържа жалбата. Претендират се съдебно-деловодни разноски. Представени са подробни писмени бележки.

Ответникът по оспорването: Министърът на вътрешните работи, представляван от юрк. Й., в хода на производството и в подробни писмени бележки, оспорва жабата като неоснователна и недоказана и иска същата да се остави без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована- не изпраща представител, не взема становище.

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на налагане на процесното дисциплинарно наказание Й. В. Й., с ЕГН: [ЕГН], е заемал длъжността „полицейски инспектор“ III степен в 04 група „Опазване на обществения ред, дежурна част и административно-наказателна дейност“ на сектор „Общинска полиция“ /по чл. 94, ал.1 от ЗМВР/, на която длъжност е преназначен със Заповед № 513з-9619/29.09.2023г., считано от 02.10.2023г., като до този момент и за периодите, за които се отнася дисциплинарното производство и съответните дисциплинарни нарушения, обективирани в оспорената, в производството заповед, е заемал длъжността „полицейски инспектор в група „Охрана на обекти на вододовеждащи съоръжения“ на „Охрана на обекти на „Софийска вода“ АД /по чл. 92, 1 от ЗМВР/, към отдел „Охранителна полиция“ при СДВР.

Дисциплинарното производство е образувано със Заповед № 8121К-3926/25.04.2023г., изм. със заповеди № 8121К-4523/17.05.2023г., № 8121К-6665/14.07.2023г., № 8121К-7466/15.08.2023г. и № 8121К-7642/23.08.2023г. на Министъра на вътрешните работи. За проведеното дисциплинарно производство е изготвена обобщена справка № 513р-103675/24.10.2023г. и становище № 513р-104493/25.10.2023г. по описа на СДВР, за извършено дисциплинарно производство по чл. 207, ал.1, т.1 срещу оспорващия.

Дисциплинарното производство е образувано по предложение за образуване на дисциплинарно производство по справка № 513р-19765/21.02.2023г. до Директора на СДВР, издадена въз основа на извършена проверка по чл.205, ал.2 от ЗМВР, назначена със Заповед № 513з-10008/21.11.2022г. по описа на СДВР, за изясняване на данни в анонимен сигнал вх. № 785501-256/08.11.2022г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР /ДВС-МВР/, като в следствие към проверката са приобщени още 6 сигнала.

Във връзка с направено предложение на дисциплинарно разследващия орган /ДРО/, със Заповед № 8121К-4523/17.05.2023г. на Министъра на вътрешните работи инспектор Й. е отстранен от длъжност на осн. чл. 214, ал.1, т.1 от ЗМВР. Със Заповед № 8121К-6665/14.07.2023г. срокът за временно отстраняване е удължен с един месец и със Заповед № 8121К-7466/15.08.2023г. на министъра на вътрешните работи служителът е възстановен в длъжност.

В хода на проведеното от ДРО разследване, са събрани доказателства, снети са сведения от

служители, приобщени са материали от проверка по заповед № 513з-10008/21.11.2022г. на директора на СДВР, копия от материали по преписка вх. № 785500-1978/13.03.2023г. по описа на ДВС-МВР, пр.пр. № 7996/2023г. /съдържаща експертна справка № 513ек-3032/06.06.2023г. по описа на СДВР/ и М-34/2023г. по описа на СРП, след получено разрешение на наблюдаващия прокурор. Назначени са и са изготвени експертни справки № 193-Е/2023г. рег. № 513ек-5227/16.10.2023г. и № 201-Е/2023г. с рег. №513ек-5350/20.10.2023г. по описа на СДВР.

По делото не е спорно и се установява, че жалбоподателя е уведомен надлежно за дисциплинарното производство, предоставена му е възможност да даде писмени обяснения, което право е надлежно упражнено -пред ДНО, но е преценено в мотивите на заповедта като неоснователно и служещо за защитна теза. По същество жалбоподателят е посочил, че намира, че следва да се анализират и да се съберат и други данни и обстоятелства, с цел разкриване на обективната истина. Тезата му е приета основно, като защитна, с бланкетни мотиви в съдържанието на заповедта.

Оспорената Заповед № 8121К-15350/21.12.2023г. на Министъра на вътрешните работи, е издадена за установени три дисциплинарни нарушения, всяко от които е преценено като съставомерно по чл. 203 от ЗМВР, както следва:

По т.1. –първото нарушение от оспорената заповед, е ДНО, е приел за установено, че: в периода от 05.01.2022 г. до 10.11.2022г. Й. Й., на участък за обслужване „Околовръстен път“, неправомерно и формално е отразил извършени проверки, като се е подписвал в графа „Осъществен контрол“ в информационните карти за дейността на наряда. Това обстоятелство е прието за установено, въз основа на събрани свидетелски показания - сведения с рег. № 513р-80735/14.08.2023г. и рег. № 513р-102358/19.10.2023г. от младши инспектор Р. П. и от старши полицаи в група ООВС към ООН при СДВР и рег. №513р-92937/21.09.2023г. от младши инспектор И. Й. и сведения с рег. № 513р-82102/17.08.2023г. и рег. № 513р-102363/19.10.2023г. от К. Л. – приложени в дисциплинарната преписка. В приложените сведения служителите заявяват, че инспектор Й. не е извършвал реален контрол на постовете, като св. Л. заявява, че са извършвани промени от инспектор Й. на данните на служителите в графиците и в ежедневните ведомости за дейността на наряда. Така също посочва, че инспектор Й. е разработил схема за „куха смяна“, което означава, че на дежурство в графика се вписва втори служител на даден пост, за да не идва на работа, но в същото време дежурството да се изпълнява от титуляра в графика. Тези нарушения според свидетеля, са се случвали със знанието и съдействието на инспектор Й., като самият той се е възползвал от създадената от него схема да не идва на работа. В мотивите на заповедта се реферира и към факти и обстоятелства, описани в подробно в Предложение относно образуване на дисциплинарни производства /лист 285-311 от делото/, извършена въз основа на анонимен сигнал, на няколко лица, сред които е и жалбоподателя. По същество нарушенията се изразяват, в това, че по отношение на младши инспектор Е. Й., въпреки, че служителят не е бил на работа, на посочените в заповедта дати, в ежедневните ведомости, от страна на Й. е отразен извършен контрол. Отразен е и извършен контрол, в посочените случаи за същия служител от Й., в ежедневни ведомости, за които е установено, че подписите не са положени от Е. Й.. В действителност е установено, че младши Инспектор Е. Й., не е ходил на работа на посочените дати, а вместо него е ходил И. У.. Установени са за процесните дати и технически поправяния и заличавания в ежедневните ведомости, за посочените в заповедта дати и лица. Въз основа на тези данни, ДНО, е приел, че действията по корекция на данни, поправки и отразяването на контрол на лица, които не са били многократно на работа, са извършени със знанието и участието на инспектор Й., „който се е възползвал преднамерено и неправомерно от служебното си положение, като съзнателно предприел действия при осъществяване на служебните си функции и задачи,

които са извън очертаните му правомощия с цел постигане на желания резултат- да прикрие тежки нарушения на служебната дисциплина на Е. Й. и Д. Дарандашев“.

Тези действия, са квалифицирани от ДНО, като тежки дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194, ал.2, т. 3 от ЗМВР „неспазване на служебните правомощия“, съставомерно по чл. 203, ал.1, т. 7, пр. 2, алт2 от ЗМВР“ : „използване на служебното положение за ...облага на трети лица“.

По т.2. –второто нарушение от оспорената заповед , ДНО е приел, че е налице установено невявяване на Й. на работа, в два последователни дни, както следва: на 21.12.2021г. и на 22.12.2021г.; на 17.01.2022г. и на 18.01.2022г., както и на 01.02.2022г., на 02.02.2022г. и на 03.02.2022г. Тези три нарушения, в периода от 21.12.2021г. до 3.02.2023г., са установени въз основа на констатациите по експертни справки, за това, че подписите, положени в съответните ежедневни ведомости, в графа „подпис на инструктирания“, не са на инспектор Й.. Прието е, че невявяването на жалбоподателя на работа, е в резултат от това, че той самия се е възползвал от т.нар. „кухи смени“, като по принцип разпореждането за разстановка на силите и средствата, в съответствие с утвърдения график, трябва да се отразява в ежедневна ведомост. ДНО е квалифицирал това деяние като нарушение на чл. 187, ал.1 от ЗМВР, определяща нормалната продължителност на работното време на държавните служители в МВР и чл. 2, ал.2 от Наредба № 8121з-922/22.07.2022г. за реда и организацията и разпределението на работното време, за неговото отчитане, за компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдых и почивките за държавните служители по чл. 142, ал.1, т. 1 от ЗМВР. Прието е, че са налице три тежки нарушения по смисъла на чл. 194, ал.2, т.1, пр. 1 и 2 от ЗМВР: „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове“, което е съставомерно по чл. 203, ал.1, т.5 от ЗМВР :невявяване на работа без уважителни причини в два последователни работни дни“.

По т.3. –третото нарушение от оспорената заповед, ДНО, е приел, че деянията на инспектор Й., описани в т.т. 1 - 2 от процесната заповед, са несъвместими и с етичните правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Обн. ДВ. бр.67 от 12 Август 2014 г.), за които в процесната заповед са изложени подробни мотиви и аргументи, които са квалифицирани на собствено основание като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал.2, т.4 от ЗМВР: „неспазване на правилата на етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“, съставомерно по чл. 203, ал.1, т.13 от ЗМВР.

В оспорената заповед са описани подробно предприетите и осъществени действия и актове в дисциплинарното административно производство. Изложени са мотиви по чл.206, ал.2 от ЗМВР, нарушенията са приети за тежки и извършени в условията на пряк умисъл. Посочени са и данни от кадровото досие, относно цялостната характеристика на наказваното лице, до момента на издаването на процесната заповед.

Като доказателство по делото е приета кадрова справка за жалбоподателя, съгласно която няма незаличени наказания. По време на службата си в МВР е бил награждаван с „Обявяване на благодарност“ от директор СДВР; и „писмена похвала“ от зам. директор на СДВР.

Представена е и справка от отдел „Човешки ресурси“ при СДВР, за ползван платен годишен отпуск и отпуск за временна неработоспособност за периода 01.09.2021г.-10.10.2023г.

В хода на съдебното производство, за установяване на твърденията в жалбата и за проверка на отразените в оспорената заповед обстоятелства са събрани гласни доказателства на СВ: И. Д. и П. П.. Установено е, че и двамата свидетели са участвали в комисията за проверка в дисциплинарното производство. Свидетелите посочват, че при проверката е установено, че за някой дати в ежедневната ведомост, подписите, които са положени-не съответстват на подписа на

жалбоподателя и е имало някакви проблеми и с информационните карти. Свидетелят П. посочва, че при проверката са установили, че и много други служители не са полагали подписи в ежедневните ведомости и много коригирани имена на служители и поправки. По отношение на конкретния жалбоподател-се посочва,, че използването и дописването с химикал, чието мастило изчезва, не е извършвано и не касае жалбоподателя Й. Й.. Същевременно на въпроса, какво е „куха смяна“, свидетелят дава обяснение, че това е случай, при който се назначава един служител и в последствие се коригира името му в ежедневните ведомости. Това означава, че се допълват имена в съответния регистър, без да е установено дали съответният колега е бил на работа. При работата си комисията е приела, че след като определен колега е бил дописван, значи не е бил на работа. И двамата свидетели посочват, че при проверката и констатациите-Книга за пропускателен режим в СДВР, не е използвана.

В хода на съдебното производство са допуснати и приети заключения по Съдебно-счетоводна експертиза и съдебно почеркова експертиза, неоспорени от страните и кредитирани от съда като компетентни и обективни.

От заключението на ВЛ по ССЧЕ, изготвена въз основа на доказателствата по делото, месечни графици /от стр.194 до стр.221 по делото и от стр.594 до 597 гръб/, ежедневни ведомости /от стр.312 до стр.540 по делото/ и Информационни карти за м.12.2021 г., м.01.2022 г., м.02.2022 г., проверени на място в СДВР [улица], както и 3 броя класьори за послужване по адм. дело 971/2024г., се установява, от месечните графици, че за посочените по-долу дати, не са съобразени нормативните изисквания за организация на работното време: на 03.12.2021г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 15.12.2021г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 час; на 23.12.2021г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 02.01.20022г. приключва смяна в 22.00 и започва на 03.01.2022г. в 06.00 часа ; на 17.01.2022г. приключва смяна в 14.00 часа и започва в 22.00 часа. ВЛ посочва, че при определяне на дежурствата на Й. Й., не са съобразени изискванията на Наредба № 8121з-1174 от 21.10.2020г. за реда за организацията и разпределянето на работното време, за неговото отчитане, компенсирането на работата извън редовното работно време, режима на дежурство, времето за отдих и почивките на държавните служители по чл.142, ал.1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР, където: чл.15., ал.1. Наредбата гласи - При разпределяне на работните смени или дежурствата на държавните служители се осигурява не по-малко от 12 часа непрекъсната междудневна почивка. В частта на въпроса съобразени ли са нормативните изисквания за организация на отдих и почивка на служителя Й. Й., не са предоставени документи от които да се направят констатации и отговор на така поставения въпрос не давам.

ВЛ установява, при работата си за отговор на въпрос 2 от експертизата, че не са приложени в доказателствата по делото: информационни карти, а ежедневните ведомости са нечетливи копия. За да отговори на така поставения въпрос, ВЛ се е свързало с инспектор Д. Д. Началник група ООВС и е направило проверка на място в СДВР. На проверката в присъствието на старши инспектор Д. Д. Началник група ООВС, ВЛ се е запознало единствено с информационните карти, тъй като ежедневните ведомости не са били налични. Съвместно със старши инспектор Д. Д., изготвихме опис на датите и часовете от информационните карти на Й. В. Й.. ВЛ посочва също, че относно ежедневните ведомости, присъединени за послужване като доказателствени материали от адм.дело 545/2024г. по описа на АССГ, се установява, че в присъединените доказателствени материали липсват също липсват оригинали, налични са само копия, заверени „вярно с оригинала“, поради което експертизата ги е приела за достоверни и е работила по тях. Експертизата констатира, че *липсват ежедневните ведомости* за

следните дати: 01.12.2021г., 15.12.2021г., 24.12.2021г., 29.12.2021г., 30.12.2021г., 01.01.2022г., 02.01.2022г., 03.01.2022г., 05.01.2022г., 07.01.2022г., 08.01.2022г. Въпреки липсващите ежедневни ведомости, експертизата дава отговор на така поставения въпрос, тъй като има съвпадение на информацията от месечните графици с информационните карти. От извършените проверки експертизата установява, че: *Й. В. Й. е отработил предвидените в нормативните актове часове труд, за м.12.2021 г., м.01.2022 г., м.02.2022 г.*; Датите и дежурствата на които Й. В. Й. е полагал труд са описани подробно в Приложение № 2 - Дежурства за м.12/2021г., Приложение № 3 - Дежурства за м.01/2022г., Приложение № 4 - Дежурства за м.02/2022г., като са взети предвид последните налични изменения на приложените месечни графици от стр.594 до 597 гръб по делото; ВЛ посочва, че: *за посочените в месечните графици дати има данни за Й. В. Й. в информационните карти, както и в ежедневните ведомости.* Изключение прави само дежурството на 16.02.2022г. за което в месечния график е нанесен час от 14.00 до 22.00 часа, а в информационната карта и в ежедневната ведомост е нанесен час от 22.00 до 06.00 часа. По отношение на третата поставена задача, ВЛ дава заключение, че Й. В. Й., въз основа на приложените месечни графици за м.12.2021 г., м.01.2022 г., м.02.2022 г., е отработил часове дневен и нощен труд, както следва: мес. Декември 2021: 88 часа дневен и 72 часа нощен труд; м. януари 2022: 96 часа дневен и 64 часа нощен труд; м. февруари 2022: 88 часа дневен и 72 часа нощен труд. ВЛ посочва, че установените часове, не отговарят на нормативната продължителност посочена в нормите на ЗМВР. Съгласно чл.187, ал.1 от ЗМВР, нормалната продължителност на работното време през нощта е 8 часа за всеки 24-часов период, като нощен е трудът, който се полага между 22,00 и 6,00 ч. От месечните графици ВЛ установява, че: не са съобразени нормативните изисквания при определяне на дежурствата на Й. Й., за дати: 02.12.2021г.; 08.12.2021г.; 22.12.2021г.; 26.01.2022г.; 24.02.2022г. ВЛ установява, че: От месечните графици е видно, че за следните дати не са съобразени нормативните изисквания за организация на работното време: на 03.12.2021г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 15.12.2021г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 23.12.2021г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 02.01.20022г. приключва смяна в 22.00 и започва на 03.01.2022г. в 06.00 часа; на 17.01.2022г. приключва смяна в 14.00 часа и започва в 22.00 часа; на 29.01.2022г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 04.02.2022г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 11.02.2022г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 16.02.2022г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 19.02.2022г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа; на 25.02.2022г. приключва смяна в 06.00 часа и започва в 14.00 часа. В частта на въпроса съобразени ли са нормативните изисквания за организация на отдиш и почивка на служителя Й. Й., ВЛ посочва, че не са предоставени документи от които да се направят констатации, поради което и не може да се отговори на въпроса.

По делото са допуснати и приети три почеркови съдебни експертизи /СПЕ/, изготвени от ВЛ Д. В.. От заключението по СПЕ от 21.05.2025г., се установява, че в месечните графици за определяне на полицейските инспектори, деня и времето за осъществяване на контрол по изпълнението на П. в група „ООВС“, охрана обекти „Софийска ода“, при ООП-СДВР, предлагани от началник групата и утвърдени от началника на ООП-СДВР, за месеците: декември 2021; януари 2022 и месец февруари 2022г., са полагани подписи от ст.инспектор Д.-за „Предлага началник група ООВС-ООП-

СДВР и от комисар Т. Т., за „Утвърждавам: Началник на ООП-СДВР“, като в тези документи-няма положени подписи от жалбоподателя Й. В. Й.. В заключението от 18.09.2025г., предмет на изследването са: са ежедневни ведомости, част от книга „Ежедневни ведомости“, приложение 4 към чл.31, ал.3, започната на 21.12.2021г. и завършена на 07.02.2022г., с рег. № 921/01.09.2021г. за обект „Околовръстен път“, за която ВЛ посочва, че е прошнурована, но не е прономерована и е удостоверена с подпис на началник-който не се чете. Експертизата е изготвена въз основа на оригиналите на ежедневни ведомости за дати: 21.12.2021г.; 22.12.2021г.; 17.01.2022г.; 18.01.2022г.; 01.02.2022г.; 02.02.2022г.; 03.02.2022г. ВЛ посочва, че в обектите, предмет на експертизата-не се констатира признаци за наличието на предварителна подготовка и техническа подправка. Въз основа на извършения анализ, ВЛ дава заключение, че в графа 6 „Подпис на инструктирания“, подписите, положени от името на Й. В. Й., за дата 21.12.2021г. са положени от лицето. А за датите 22.12.2021; 17.01.2022г.; 18.01.2022г.; 01.02.2022г.; 02.02.2022г. и 03.02.2022г.- ВЛ приема, че не са положени от Й. Й.. В съдебно заседание- ВЛ посочва, че при изготвянето на първоначалната експертиза-не са му били предоставяни материали. Едва при втората експертиза- е работило по оригиналите на ежедневните ведомости- които са му предоставени за послужване от адм.д. № 545/2024г., което е върнато срещу подпис на 26-ти състав на АССГ. За изготвянето на третата съдебно почеркова експертиза от 02.02.2026г. по делото са представени и приобщени разпореждания за патрулно-постовата дейност на МВР, за разстановката на силите и средствата, изпълняващи П. в обслужваната група „Охрана на обекти на „ Софийска вода“ АД, към отдел „Охранителна полиция-СДВР и копия на информационни карти /работни карти/ на жалбоподателя за: 21.12.2021; 22.12.2021; 17.01.2022; 01.02.2022; 03.02.2022г. / лист 707- 820 от делото/. В придружителното писмо на ответника, се посочва, че при тях не е налична книгата за констатации от проверка за непосредствено изпълнение на П., защото е предоставена в СГП, а книга за посещения в сградата на СДВР, не се предоставя, тъй като за посочените дати, не е предвидено като служебно посещение за жалбоподателя посещение в сградата на СДВР. Вл дава заключение, че във всички изследвани документи-няма подписи, които да са положени от жалбоподателя, а в информационните карти е изписано името на Й. Й. и макар да не е положен подпис, ВЛ дава заключение, че то е собственоръчно изписано от жалбоподателя.

По делото е представена и приета административната преписка, в т.ч. 2 бр. приложения и класьори по експертизите. При работата си ВЛ-ца са използвали, както материалите по делото, така и използваните за послужване, описани от тях в експертизите оригинали на документи, които са налични и предоставени за послужване по адм.д. № 545/2024г., което е върнато срещу подписи и протоколи на 26-ти състав на АССГ.

По искане на съда от СРП, е представено Удостоверение, ведно с копие на постановление на АП-С.; сигнал за законност и постановление на СГП / л. 580-590 от делото/.Пр.пр. 7996/2023г. по описа на СРП е изпратена на АП-С., като с Постановление от 05.03.2024г. на Прокурор при СГП, материалите по преписка № 13869/23 по описа на СГП, са върнати на СРС, но само в частта, за наличието на данни по чл. 308-319 от НК и чл.143 от НК. Няма данни производството да е приключило към постановяване на настоящия съдебен акт, но от съдържанието на актовете, се установява, че производствата са във връзка установяването на документни престъпления и принуда.

Същите са образувани по първоначални анонимни сигнали, които са и причина за започване на проверките по процесния случай.

Служебно известно е на съда, а и на страните по делото, чрез представени влезли в сила решения, които са приложени на корица по делото-за сведение, че: За лицето Е. Й. е постановено решение № 2953/07.05.2024г. по адм.д. № 1118/2024г., на АССГ, 19 състав. Същото е потвърдено с решение № 13761/18.12.2024г. на ВАС, II отд., по адм.д. № 7420/2024г.; За лицето И. У. е постановено решение № 10650/03.07.2024г. по адм.д. № 1845/2024г., на АССГ, 18 състав. Същото е потвърдено с решение № 566/22.01.2025г. на ВАС, II отд., по адм.д. № 10143/2024г. От прегледа на двете съдебни решения, следва да се приеме за установено, че неявяването на Е. Й. на работа и изпълнението на служебните му задължения от другия служител И. У. се потвърждават. Доколкото, обаче тези факти-не се оспорват от страните и в настоящото производство, съдът ги посочва само за изчерпателност, с оглед различния предмет на установяване в настоящото производство.

Административен Съд С. - град, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, депозирана от активно легитимирана страна с правен интерес от оспорването, в предвидения в закона срок и като такава е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 205 от ЗМВР, дисциплинарното производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. То започва с писмена заповед, единствено при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 - 14 от ЗМВР. В разглеждания случай е налице заповед за образуване на дисциплинарно производство, поради което не се констатира нарушение на административно-производствените правила в тази връзка.

По делото няма данни оспорващия да е бил изслушван. Доколкото разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ЗМВР предвижда алтернативно изслушване или приемане на обясненията на държавния служител, в случая с приемането на депозираните писмени обяснения на жалбоподателя, дисциплинарно-наказващият орган /ДНИ/, се е освободил от задължението си да го изслуша.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган по чл.204, ал.1 от ЗМВР, при проведено надлежно и законосъобразно дисциплинарно административно производство, което не страда от пороци и в този смисъл, не се констатира основания за незаконосъобразност на оспорения акт на тези основания.

Неснователни са твърденията за нарушение на административно-производствените правила и постановяването на заповедта, извън предвидените преклузивни срокове. Административният орган е издал оспорената заповед в сроковете по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР, каквито са квалификациите на нарушенията в заповедта. Съгласно чл. 196, ал. 2 от ЗМВР дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В разглеждания случай установяването на нарушението е станало след събирането на доказателства от дисциплинарно-разследващата комисия. Проверката е завършила с обобщената справка на комисията 25.10.2023г. в които комисията е направила извода за извършено нарушение. От последната дата тече и преклузивният двумесечен срок за налагане на наказанието. В случая, двугодишният срок от

извършване на деянието, е започнал да тече най-рано на посочената в периода на заповедта дата- 05.01.2022г. за нарушението по т.1 и на 21.12.2021г. за нарушението по т. 2, като към датата на издаването на процесната заповед 21.12.2023г., не е изтекъл двугодишния срок по чл.195, ал.2 от ЗМВР и възражението на жалбоподателя в този смисъл е неоснователно.

Същевременно, обаче, преценявайки събрания в хода на административното и съдебно производство, доказателствен материал, съдът намира изводите, до които е достигнал административния орган за неправилни и необосновани, като фактическите установявания, не кореспондират с приложения материален закон и правната квалификация, изложени и отразени в заповедта. Заповедта се явява немотивирана, а дисциплинарното наказание - наложено при неясна и неустановена фактическа обстановка. Налице са и съществени вътрешни противоречия, които правят неясна и действителната воля на ДНО.

Дисциплинарната отговорност на служителите на МВР се реализира в рамките на дисциплинарно производство, в което се установява нарушението на служебната дисциплина и се налага някое от предвидените дисциплинарни наказания. Дисциплинарните нарушения са дефинирани в чл. 194, ал. 2 от ЗМВР и се изразяват в: 1. неизпълнение на разпоредбите на този закон и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители; 2. неизпълнение на служебните задължения; 3. неспазване на служебните правомощия и 4. неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведението на държавните служители в МВР.

На първо място обжалваната заповед е издадена при съществено нарушаване на процесуалните правила за провеждане на дисциплинарното производство. В изложението на фактическата обстановка, е посочено, че със заповед № 513з-10008/21.11.2022г. по описа на СДВР е извършена проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР за изясняване на данни в анонимен сигнал с вх.№ 785501-256/08.11.2022г. по описа на Дирекция "Вътрешна сигурност" - МВР. Съгласно горесцитираната разпоредба за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежи извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. Проверка не може да се разпорежи по постъпил анонимен сигнал, освен в случаите, в които в него се съдържат достатъчно данни относно времето, мястото и деянието, от които може да се направи обоснован извод, че служител на МВР е извършил дисциплинарно нарушение. От изложеното в заповедта не става ясно данни от какво естество се съдържат в сигнала, за да се направи обоснован извод за извършено дисциплинарно нарушение.

Разпоредбата на чл. 194, ал. 1 ЗМВР предвижда налагане на дисциплинарни наказания за нарушаване на служебната дисциплина, а нарушенията, за които се налагат наказания са изброени съответно в ал. 2. Видовете дисциплинарни наказания са посочени в чл. 197, ал. 1 ЗМВР.

По отношение на първото нарушение в оспорената заповед, квалифицирано от ДНО, като тежки дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194, ал.2, т. 3 от ЗМВР „неспазване на служебните правомощия“, съставомерно по чл. 203, ал.1, т. 7, пр. 2, алт2 от ЗМВР“ : „използване на служебното положение за ....облага на трети лица“, съдът намира, че установените факти в хода на дисциплинарното производство и в хода на

съдебното производство, не кореспондират с извършената от органа квалификация и в тази част заповедта противоречи на материалния закон. Съдът приема за установено, че за посочените в заповедта дати и по отношение на конкретните лица, в периода от 05.01.2022 г. до 10.11.2022г. Й. Й., на участък за обслужване „Околоръстен път“, формално е отразил извършени проверки, като се е подписвал в графа „Осъществен контрол“ в информационните карти за дейността на наряда, както и че, по отношение на младши инспектор Е. Й., на посочените в заповедта дати, в ежедневните ведомости, от страна на Й. е отразен извършен контрол. Отразен е и извършен контрол, в посочените случаи за същия служител от Й., в ежедневни ведомости, за които е установено, че подписите не са положени от Е. Й.. Това са фактите, които са констатирани и установени и в хода на съдебното производство. Възниква въпроса обаче, какво точно нарушение по смисъла на 194, ал.2, т. 3 от ЗМВР съставлява това, защото бланкетното посочване на нормата на закона, не е достатъчно за установяване на конкретно нарушение. По делото е безспорно установено, че за конкретната група и дейност, която се извършва, всъщност началник група, осъществяващ ръководни дейности и контролни такива е ст. инспектор Д. началник група ООВС-ООП-СДВР, който изготвя графици за работа, утвърдени и от комисар Т. Т.-началник на ООП-СДВР“. Липсват преки доказателства, какви контролни дейности по силата на служебното си правоотношение е следвало да извършва жалбоподателя, и дали в конкретния случай-чрез извършваните дейности-е налице неправомерно изземване и превишение на служебни задължения или ако е осъществявал реално вменени по нормативни актове и длъжностна характеристика такива- не ги е изпълнявал, като по същество всички твърдения и доказателства, по-скоро навеждат на действия по създаването на документи с невярно съдържание, който въпрос изобщо не е поставен в хода на дисциплинарното производство и не е изследван. Прието е, че ако определени лица не са се подписали лично в ежедневните ведомости, а същевременно е посочено, че по отношение на тях е осъществен контрол, то тези лица не са били на работа, съответно и по отношение на тях, неправомерно е отразен извършен контрол. Други доказателства-преки или косвени, за това дали в действителност фактически на посочените дати и ежедневни ведомости и карти- са установени факти, че определени лица-не са се явили и не са осъществявали изискуемия по закон контрол, изобщо не са събирани в производството. Бланкетно е прието, че е създадена т.нар. „куха смяна“, при това е прието, че тя се е осъществявала „със знанието и съгласието на жалбоподателя“, още повече е посочено в мотивите на заповедта, че всички тези действия са извършвани при „пряк умисъл“, с цел-да се прикрият неправомерни действия и отсъствие на работа на други служители, което пък от своя страна е прието за тежко нарушение, по смисъла на чл.203, ал.1, т.7, пр. 2, алт 2 от ЗМВР, а именно: „използване на служебното положение за ....облага на трети лица“, като е посочено, че конкретната облага за трети лица, се изразява в това, че: младши експерт Дарандашев и младши инспектор Е. Й. „да не ходят на работа“. В процесния случай е налице незаконосъобразност на заповедта в тази част поради нарушение на материалния закон и необоснованост на изводите на органите, несъответно на доказателствата в производството. В Наказателния кодекс (НК) и административното право „облагата“, означава някой реално да е получил нещо, като облагата може да бъде имотна облага- Всяко увеличаване на имуществото на дееца или спестяване на разходи (пари, вещи, опрощаване на дълг, ползване на услуги без заплащане) или неимотна облага: Получаване на предимство, което няма пряка парична стойност, но подобрява

социалното или служебното положение на лицето (например: осигуряване на „протекция“, кариерно израстване, или специфична услуга). По смисъла на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, облага е всеки дар, услуга или предимство, които биха могли да повлияят на безпристрастността на служителя или да създадат впечатление за такова влияние. В случая, дори и посочените лица-да не са ходили на работа, този факт не се категоризира по смисъла на закона-за облага, а представлява самостоятелно дисциплинарно нарушение, което им е наложено. Няма данни жалбоподателя-да е получавал имотна или друга облага, а още по-малко данни каква е конкретната облага, която с действията си е осигурил на трети лица, с установените по делото факти.

Установените по т.1 данни и доказателства, по никакъв начин не кореспондират и не се установява безспорно и точно конкретно и ясно нарушение на чл.194, ал.2, т. 3 от ЗМВР „неспазване на служебните правомощия“, още по-малко се установява съставомерност по чл. 203, ал.1, т. 7, пр. 2, алт2 от ЗМВР“ : „използване на служебното положение за ...облага на трети лица“.

По изложените съображения, съдът намира за незаконосъобразна заповедта в частта и по т. 1.

По отношение на оспорената заповед по т.2, съдът намира следното:

По отношение на твърденията изложени в оспорената заповед, че полицейски инспектор Й. В. Й., за периода от 21.12.2021г. до 03.02.2022 г., без уважителна причина не се е явил на работа в последователни работни дни, а именно на 21/22.12.2021 г., 17/18.01.2022 г. и 01/02/03.02.2022г., се основават на факта, че е установено, че в ежедневните ведомости подписът положен за лицето, не е негов. Този факт се установява и от съдебно почерковата експертиза, освен за един от дните, който подписа е на Й.. Същевременно ССЧЕ, установява, че съгласно всички изследвани документи, графици, ведомости и др. за жалбоподателя е отразен положен труд, дори над нормите, установени за работното време и спазването на почивките между смените. В действителност изводите на ДНО, се базират на факта, че са установени, най-вероятно подправени или документи с невярно съдържание, и подписи положени от други лица-не от жалбоподателя, но не са събрани каквито и да е други доказателства относно установяването на факта за действително положен труд на съответните дати или за липсата на такъв, защото по служебното правоотношение инспекторът следва да положи труд, а не простото отразяване на данни в съответните писмени удостоверителни документи. Още повече, че по делото са налице множество данни, които безспорно сочат, че всички документи, които са водени в съответната група, са дискредитирани-поправяни, преправяни и т.н., поради което и само на това основание, не може да се направи извод за престирането на труд, на съответни дати. ДРО е следвало да прецени и всички останали писмени доказателства, а именно седмичните разпореждания на група ООВС охрана на обекти „Софийска вода“ АД при ООП – СДВР, за периода от 21.12.2021 г. до 05.02.2022 г., както и работните карти на Й. В. Й. за датите 21.12.2021 г. , 22.12.2021 г., 17.01.2022 г., 18.01.2022 г., 01.02.2022 г., 02.02.2022 г. и 03.02.2022 г., Книга за констатиране на извършената дейност Приложение № 11 на група ООВС охрана на обекти „Софийска вода“ при ООП – СДВР за периода от 21.12.2021 г. до 05.02.2022г., както и да провери книга за пропускателния режим в сградата на СДВР за датите 21.12.2021 г. , 22.12.2021 г., 17.01.2022 г., 18.01.2022 г., 01.02.2022 г., 02.02.2022 г. и 03.02.2022г., за да се прецени дали в действителност се е явявал на работа на

посочените дати. От приетите по делото доказателства и в частност от представените в о.с.з проведено на 25.02.2026 г. се установява, че има седмичните разпореждания на група ООВС охрана на обекти „Софийска вода” АД при ООП – СДВР, за периода от 21.12.2021 г. до 05.02.2022 г., които са касателно полицейски инспектор Й. Й.. Представени са работни карти /информационни карти за дейността на наряда, приложение № 6 към чл.33 ал.2, т.1 от Инструкцията/ за датите 21.12.2021 г., 22.12.2021 г., 17.01.2022 г., 01.02.2022 г. и 03.02.2022 г. , т.е. от същите се установява, че са попълнени от полицейски инспектор Й. Й.. В този смисъл е и заключението на вещото лице, а именно, че почерка е на лицето Й. Й.. Производството е проведено едностранно, като са взети предвид само установените данни за положени подписи на тези конкретни процесни дати в ежедневните ведомости, без да са събрани други преки или косвени доказателства за това дали лицето е било или не на работа. Съгласно разпоредбата на чл. 35 от АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В случая поради неизпълнение на задължението си административният орган е нарушил и изискването преди да постанови крайния си акт да събере и оцени всички относими доказателства. В настоящият случай се установи, че не са проверени насрещните писмени доказателства съдържащи се в информационните карти на проверяваните от Й. служители на групата, тетрадка номер 11 по чл. 43 ал. 2 от ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-929 ОТ 2 ДЕКЕМВРИ 2014 Г. ЗА ПАТРУЛНО-ПОСТОВА ДЕЙНОСТ, в която се отчитат констатациите от текущите проверки на маршрутите по П., графици, седмични разпореждания. В хода на административното производство от страна на МВР не са предприети съответни действия за изясняване на правнорелевантните факти по спора. Административният орган е длъжен да изясни служебно фактичката обстановка във всяко административно производство (арг. от чл. 35 и чл. 36 от АПК). В настоящия случай ДРО е нарушил това свое задължение. Видно от мотивите на обжалваната заповед ДНО е възприел напълно фактичката обстановка такава, каквато е твърдяна в обобщената справка на ДРО. В издадената заповед ДНО се е позовал на месечните графици и на ежедневните ведомости, от които било установено, че подписа не е бил положен от доверителя ми. В същото време от доказателствата се установява, че са приложени няколко и различни месечни графици, които са сочат различни часове на полагане на дежурствата и датите на полагането им. Ето защо от оспорената заповед не се установява, въз основа на кои конкретни източници ДНО е достигнал до извода, че жалбоподателя не се е явявал да изпълнявал служебните си задължения на работното си място на 8-часово дежурство, конкретно за посочените дати. В хода на дисциплинарното производство всички служители, с изключение на един, са дали сведения, че са били редовно проверявани и отчитани от ПИ Й. Й.. Описанието на деянието и обстоятелствата, при които е извършено, както и събирането на относими и надлежни доказателства, е от съществено значение за отговора на въпроса дали деянието съставлява или не дисциплинарно нарушение и ако е така - то да бъде правилно квалифицирано. ДНО дължи да изложи ясно и недвусмислено установената фактическа обстановка, но също така да анализира в съвкупност събрания доказателствен материал като посочи защо дава вяра на едни доказателства, а отхвърля други. Това в случая не е направено. Като е разгледал само една малка, съвсем незначителна част от събраните доказателства, ДНО неправилно е установил

фактичката обстановка по преписката, приемайки за безспорно установено, с което ДНО е допуснал съществено нарушение на чл. 206, ал.2 и ал.4 от ЗМВР, като не е изпълнил задължението си да оцени всички събрани доказателства.

За пълнота на изложението съдът посочва, че изцяло кредитира приетите по делото експертна справка № 513ек05227/12.10.2023г (Експертна справка № 193-Е/2023г) на СДВР и потвърдена с почеркова експертиза, обективизирана в протокол № 33/03.09.2025г., изготвена от назначено от съда вещо лице, които доказват, че подписите на дати 21/22.12.2021; 17/18.01.2022 и 01/02/03.02.2022г. в графа „Подпис на инструктирания“ в Ежедневна ведомост, рег. № 921/01.09.2021г. за обект „Околовръстен път“, не са положени от жалбоподателя Й.. Същевременно обаче, съдът не пиерема, че престирането на труд и изпълнението на служебни задължения, се установява само и единствено чрез полагане на подписи или неполагането на такива в съответни служебни документи. Значението на документа с наименование „Ежедневна ведомост“ е разписано в дейвалата през този период Инструкция № 8121з-929 от 2 декември 2014 г. за патрулно-постова дейност, издадена от министъра на вътрешните работи (Обн. ДВ. бр.102 от 12 декември 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.73 от 25 септември 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.75 от 15 септември 2017г., изм. ДВ. бр.102 от 23 декември 2022г., отм. ДВ. бр.52 от 27 юни 2025г.). Според инструкцията (чл. 31) разпореждането на длъжностните лица по чл. 26, ал. 1 от нея за разстановката на силите и средствата за денонощието се отразява в ежедневна ведомост (образец приложение № 4). В нея, според чл. 54 от инструкцията, инструктиращ и инструктирани се подписват за проведения *инструктаж* в ежедневната ведомост, като инструктиращият се подписва и в информационната карта на наряда. По същество това задължение и неговото изпълнение обективират факт на извършен инструктаж, а не доказват сами по себе си изпълнение на служебни задължения и престиране на труд по служебно правоотношение за конкретни дати и периоди. По правило изпълнението на едно задължение, се установява с факта на неговото изпълнение, а не с факта на неговата документална обусловеност, каквото еднозначно е приел ДНО и не е събрал каквито и да е други доказателства, различни от тази основна теза.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че оспорената заповед в частта и по установяване на нарушението по т. 2 от същата, е необоснована и недоказана и като такава противоречи на материалния закон и следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

По отношение на твърденията изложени в оспорената заповед, по т.3, че деянията на инспектор Й. описани в т.1-2 от Заповедта са несъвместими с етичните правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители, с оглед недоказаността и необосноваността на нарушенията и тяхната правна квалификация по т.1 и т.2 от оспорената заповед, необосновани и недоказани остават и изводите по третото нарушение, а именно-на етичния кодекс. От събраните по делото доказателства, не се установява конкретно поведение на жалбоподателя, което да не съответства и на нормите на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Държавната служба в МВР, предвид специфичния характер на дейността, очертана в ЗМВР определя по – специалния статута на служителите. Отношение имат и етичните правила, очертани в Етичния кодекс, които определят общи правила за поведение на държавния служител, насочено към опазване доброто име на институцията, посредством стриктно и

безпристрастно изпълнение на професионалните задачи, незлоупотребяване с правомощията. В тази връзка, целта на налагането на дисциплинарно наказание е непосредствено свързана с контрола върху спазването на изискванията за законосъобразно и стриктно изпълнение на държавната служба. В обстоятелствената част и в мотивите на заповедта твърдените нарушения на служебната дисциплина не са описани ясно и разбираемо, поради което напълно неоснователно министъра на вътрешните работи е приел като несъобразяване със съответните морално-етични норми на поведение. Според т. 15 от Етичния кодекс държавният служител в МВР следва да спазва принципа за законност, като съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме. Неосновано и недоказано остава твърдението за нарушение на т.19 и т.20 от Етичния кодекс, тъй като настоящият случай не е бил оповестен пред обществото по какъвто и да било начин. ДНО е посочил, но не е събрал е анализирал доказателства и за твърдяната злоупотреба с правомощия, като се е позовал и на т. 24 от Етичния кодекс.

В хода на производството не се доказва, че с действия си жалбоподателят е нарушил разпоредби на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, поради следното : Съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание "уволнение", са деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата. Безспорно се изисква поведение на служителя, с което да пази доброто име на институцията, да изпълнява задачите си при спазване на Конституцията на Република България, международните актове, по които Република България е страна, както и законите и подзаконовите нормативни актове. Стриктното спазване на закона е гаранция за обществения ред. В заповедта е посочено ,че с действията си жалбоподателя е уронил авторитета и престижа на службата. В Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. по т. д. № 4/2007 г. на ВАС е посочено, че "деяние, уронващо престижа на службата е това, което следва да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверието от страна на обществото в полицейската институция". Под "Престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на конкретната институция пред обществото. Поведението на служителя следва да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в институцията. В заповедта е посочено, че действията на Й., са станали достояние на други служители от МВР, което не води до намаляване авторитета на МВР. Това означава, че в резултат на поведението на дееца липсва уронен престиж на службата, разбран като засягане на авторитета на МВР. Посоченото, че е налице производство пред СГП, всъщност не е също съставомерно, защото именно производството пред СРС, е елемент иницирал дисциплинарното производство, по анонимни сигнали, а не обратното. Следователно, ДНО с оглед установените факти погрешно е квалифицирал поведението на дееца като тежко дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР. Ето защо и в тази част като недоказана и неоснована, оспорената заповед е незаконосъобразна като противоречаща на материалния закон.

Следва да се отбележи също, че при издаване на процесната заповед е налице нарушение и на разпоредбата на чл.206, ал.2 от ЗМВР, която възлага на ДНО задължението при определяне вида и размера на дисциплинарното наказание да се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици,

обстоятелствата, при които е извършено, формата на вина и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. В настоящия случай в мотивите на заповедта формално е посочено, че това задължение е изпълнено и че посочените обстоятелства са взети предвид при определяне вида и тежестта на наказанието. В практиката на ВАС трайно се приема, че неизпълнението на това задължение обуславя отмяната на заповедта поради нейната незаконосъобразност. В този смисъл: Решение № 8495 от 3.07.2017 г. на ВАС по адм. д. № 5735/2016 г., V о., докладчик съдията Д. Д., Решение № 7942 от 21.06.2017 г. на ВАС по адм. д. № 3622/2017 г., 5-членен с-в, докладчик съдията М. М., Решение № 3672 от 27.03.2017 г. на ВАС по адм. д. № 3022/2016 г., V о., докладчик съдията Д. Д. и Решение № 3369 от 20.03.2017 г. на ВАС по адм. д. № 39/2016 г., V о., докладчик председателят Й. Дражева.

ДНО не е изпълнил задължението си за установяване на всички относими факти и подходи формално използвани са данни само от ежедневните ведомости. Установяването на точна и правилна фактическа обстановка е необходимо условие относно преценката за материалната законосъобразност на наложеното наказание, т.е. чрез нея се установява дали деянието съответства на нарушението, за което лицето е санкционирано. Не са установени по ясен и недвусмислен начин фактите и обстоятелствата във връзка с нарушенията, поради което същото не може да се приеме за безспорно установено.

Предвид гореизложените факти и приложимия закон, съдът прави извод, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма и при липса на нарушения на административно поризводствените правила, но същата противоречи на материалния закон, поради необоснованост и недоказаност съставомерността на дисциплинарните нарушения, поради което следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора, жалбоподателят има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които представляват сбор от заплатения адвокатски хонорар от 1 000 лв. и запратените възнаграждения за ВЛ, в общ размер на 1670 лв., т.е. разноските са в общ размер от 2 670 лв., които с оглед въвеждането на еврото съответстват на 1365.15 евро, които следва да се заплатят от ответната страна.

Мотивиран от гореизложеното, Административен Съд С. - град,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по Жалба на Й. В. Й., ЕГН: [ЕГН], Заповед № 8121К-15350/21.12.2023 г. на Министъра на вътрешните работи, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното правоотношение в МВР на Й. В. Й., *като незаконосъобразна.*

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи, *да заплати* на Й. В. Й., ЕГН: [ЕГН], съдебно-деловодни разноски в размер на 1365.15 евро /хиляда триста шестдесет и пет евро и петнадесет евроцента/.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния Административен Съд на Република България.

СЪДИЯ:

